

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 23**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2642

Mårbacka 7.5.1918

Käraste !

Slut för alla affärsbrev för i dag, det har varit en så besvärlig post och som jag, för att inte få en samvetstygande hög liggande, expedierar för varje dag, så har jag haft ettånansträngande göra. Aldrig har jag fått så många affärsbrev som nu, då jag skulle försöka, att dra mig från affärerna. Och sådana anbud som göras mig av folk, som vilja slå mynt av min popularitet. Så skriver Hegel i Danmark och ber mig bli svensk redaktör för Juleroser. Naturligtvis skulle jag ingenting göra, bara locka folk genom att stå som redaktör. Såg du, att det skall bildas ett stort skandinaviskt filmsällskap med författare som medlemmar i bolagsstyrelsen. Detta var jag också erbjuden, nu ser jag, att Hjalle i stället har nappat på kroken. Folk äro så dumma. Om jag ginge in på sådant där, så skulle min popularitet försvinna. Då skulle ju alla de, som tro på min girighet få vatten på sin kvarn.

Tack för brev skulle jag väl säga. Du har väl haft det lugnare denna sista vecka. I lördags var Nörregård mycket tröstande för dig. Och för mig med, för nu tyckes det ju, som skulle man få höra litet talas om fred igen. Jag lever opp, när det bara står ett ord om, att det verkas för frö Fast naturligtvis känner jag på mig, att den svåraste tiden blir sedan under övergången till ordnade förhållanden.

I förra veckan hade jag besök av en samhällsreformator sådana som de nu ges så många. Det var en redaktör Edling från Eskilstuna. En långmager man med en väldig panna, vackra blå ögon och uppåtstruket grått hår. Han var ett så äkta profet ämne, som någonsin tänkas kan. Jag satt och tänkte på, att en sådan man egentligen inte förrän nu har fått något bruk för sina gåvor, för det har ju alls inte varit någon jordmån

från din hustru.

Först, att gå och myskas i skogen

för de riktigt äkta sociala idealisterna och svärmarna förut i vår tids-
 ålder, men nu komma de framkrypande ur sina hål, och jag tycker alltid,
 att det är roligt att höra på dem. Nu gällde det framför allt egna hem
 åt hela vår arbetarebefolkning, och han hade så rätt. Det är däri, som
 räddningen för hela vår tid kan ligga. Ge dem egna hem och litet jord
 så att var och en kan föda sig själv och har en säker tillflykt på sin
 ålderdom. Det är odrägligt för alla så, som det nu är. De hotas av fattig-
 dom och en hemsk, hjälplös ålderdom. Vi hotas att av deras upplopp bli
 berövade allt det, som vi äga och älska. Han vill ha statsmakterna till
 art bygga och skaffa jordlotter även om arbetaren ingenting äger, alla,
 som önska skola få. Så skulle det ordnas med trafikmedel, så att de lätt
 och billigt kunde komma till sina arbetsplatser. Detta tycker jag låter
 rätt och klokt, och det bör kunna gå igenom. Jag ser i dag, att man i
 England skall bygga trehundra tusen arbetarbostäder. Vi kunde nog göra
 detsamma. Genom årlig amortering skulle man sedan få bli verklig ägare
 av sitt hus, som ingen finge beröva en. Dessutom ville han verka för
 fred genom att man skulle få en ny sorts parlamentarism. Det skulle ordnas
 så, att varje riksdagsman röstade efter det antal väljare, som han för-
 fogade över, så lär det redan vara på de stora arbetarkonferenserna i ut-
 landet. Men vidare skulle väljarna ha rätt, att vid alla stora frågor/
 riksdagen insända till sin riksdagsman sin röst för eller mot, jag kan
 inte förklara det allt nu, men det skulle bli så, att man ständigt kunde
 genom honom göra sin vilja gällande. Framför allt i frågor om krig
 eller skiljedom. Ett krig skulle aldrig mer få beslutas utan att folket
 hade fått uttala sig, och han var säker om att då skulle det inga krig bli,
 vilket jag inte är. Men en hämsko vore det väl. Genom ett oerhört
 bruk av våra utvecklade kommunikationer trodde han, att detta kunde ordnas.
 Så ville han vidare, att vi skulle göra ett stort uttalande för freden.
 Det kunde ju gärna Eden försöka med. Det där politiska bryr jag mig inte
 så mycket om, men egnahemsfrågan skulle jag tänka mig bör bli av allt
 större betydelse. Vi måste göra det bra här i landet för gammal och ung
 vad det så skall kosta, det börjar vi väl snart alla få klart för oss.
 Det blir väl den klarhet, som den svenske Mr. Britling kommer till.
 Vi hade fått rösträtt i år, om ministären hade gjort något för Finland.
 Detta var högerns hämnd. På oss svenska kvinnor är det inte farligt att
 hämnas. Det är mycket troligt, att den fyrtiogradiga kommer att avskaffas
 för arbetarna har man lite mer respekt för.

Vad vi har för ett sammarväder. Men ingenting vill växa med
 riktig fart förr än det blir någon, det har du så rätt i. Råg och vete tror jag dock

Det blir i alla fall och i år har jag ju fått skrivit. att sätta mycket mer potatis än i fjol.
 ja, parvut osv. ni ska ännu råga på i höstade fråga mycket ang.
 det där ut. som om omme. Förtidnings bröder varo mörkbl. jag tror inte tänker på det.